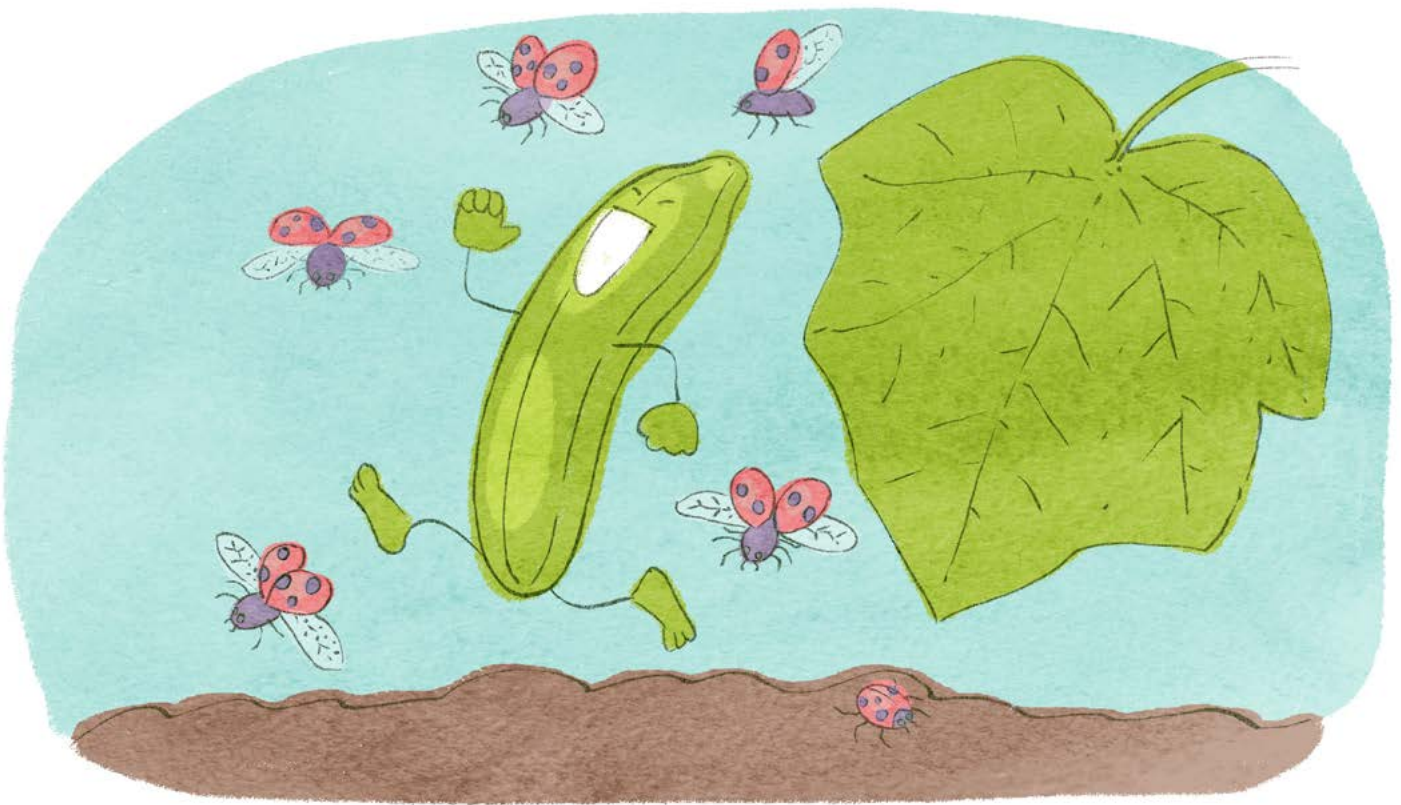

Alex "Eko" Gurkman glömmer sina rötter

Det var en gång en ekologisk gurka som hette Alex Gurkman. Han hade tillbringat sin barndom, dvs. sommaren, i växthuset med sina gurkkompisar där de alla mognade och växte flitigt tillsammans.

Man kunde nästan säga att Alex blivit uppfostrad av nyckelpigor, eftersom nyckelpigorna var som en familj för honom. De höll honom fri från loppor och andra förargliga småkryp som förstör gurkor och berättade historier om den stora världen, där de flugit. De roade honom också med sina surrande vingar och lärde honom att räkna prickarna på sina ryggpansar.

Alex och de andra gurkbarnen hade hört nyckelpigorna berätta om den oändligt stora världen som öppnade sig utanför växthuset. En värld där också gurkorna hade många spännande äventyr att se fram emot när de blivit mogna. Han hade hört om skogarna, sjöarna, gräsmattorna, maskrosorna, husen och människorna.

Nyckelpigorna hade också berättat att gurkorna uppskattades högt ute i världen. De var en stor favorit bland både barnen och seniorerna, och en av de grönsaker som det gick åt mest av i butikerna. Gurkorna hade många olika karriäralternativ att se fram emot: ättiksgurkor, smörgåsgurkor, gurksalladsgurkor, prydnadsgurkor, gurkor som serveras till mat, mellanmålsgurkor ... Nästan vad som helst!

Alex hade många gånger sett hur ekologiska gurkor som blivit stora plockades in i en fin låda och lades på ett traktorsläp. Fulla av stolthet vinkade de farväl till de andra gurkorna och riktade sedan blicken framåt mot den stora världen och alla möjligheter som väntade där. De lämnade landsbygden, åkrarna och växthuset bakom sig och

långt borta hägrade redan de stora skyskraporna och de fina köken i stan.

Äntligen kom dagen då också Alex hade mognat och var färdig att resa ut i stora världen. Nu skulle också han bli fin! Kanske han rentav skulle få åka utomlands – dit som Nestor, den äldste och klokaste bland alla nyckelpigorna, någon gång hade flugit.

Alex var helt spänd av förväntan när bondhustrun på gurkgården kom allt närmare med sin låda som hon plockade gurkor i. Nyckelpigorna samlades högtidligt kring Alex för att säga farväl.

"Vi kommer att sakna dig Alex. Du ska aldrig glömma att du är en fin ekologisk gurka, som har fått gro på landet utan bekämpningsmedel. Med dina starka rötter har du sugit upp en massa näring ur den ekologiska jorden. Du har vuxit upp bland nyckelpigorna. Var stolt över din bakgrund!", sa de till honom.

Alex lovade att aldrig glömma. Så åkte han iväg mot stan i en låda.

Väl framme i stan placerades Alex högst upp på ett högt berg av gurkor på grönsaksavdelningen i en butik. Där uppe kunde han beundra alla glimmande ljus i den stora butiken och de ståtliga raderna av färggranna grönsaker på hyllorna. Han kände på den fina plastfolien som dragits över honom på packeriet. Allt var så himla fantastiskt!

Det tog inte länge innan någon plockade Alex i sin korg. Snart åkte Alex på kassabandet och packades sedan ner i shoppingkassen bredvid en mjölkförpackning och en bit ost. Så blev allt mörkt, då kassen lades in i bilen och bakluckan slogs fast.

(...Alex "Eko" Gurkman glömmer sina rötter)

I mörkret lyssnade Alex på hur de andra grönsakerna och livsmedlen i kassen i tur och ordning skröt om hur fina de var.

"Jag är den eminenta Edam – jag har en mogen, aromrik själ och är sofistikerat europeisk!", sade osten.

"Jag är en söt paprika. Min släkt kommer från Mexiko. Min kusin är den berömda och eldiga chilin!", skröt paprikan.

"Jag är den mäktiga mjölken. Jag brukar användas till de läckraste smoothies, de godaste sopporerna och de finaste béchamelsåsarna. Min storasyster, grädden, har haft en roll i glassen", berättade mjölken stolt.

Oj vad spännande och fint, tänkte Alex för sig själv. Så plötsligt märkte han att det hade blivit tyst. Nu var det hans tur att presentera sig, och alla väntade att han skulle berätta något alldeles fantastiskt om sig själv.

"Ja-jag heter Alex Gurkman ... Jag kommer från landet", stammade Alex fram. Han kom inte på något mer att säga. Han skämdes direkt när han hade fått orden ur munnen.

De andra grönsakerna och livsmedlen började fnissa lite. De kände sig finare, intressantare och mer internationella än Alex. Alex förbrådde tyst sig själv i shoppingkassen. Hur kunde han glömma att berätta om sina stora drömmar och hur högt uppskattade gurkorna var?

"Jag är bara en tråkig lantgurka jämfört med alla de här fina livsmedlen", tänkte han.

Nu hade bilmotorn stannat. Bakluckan öppnades och shoppingkassen bars in i köket. När innehållet i kassen packades upp på bordet sneglade de andra grönsakerna och livsmedlen på Alex och tog en noggrannare titt. Plötsligt drog de efter andan och tjöt till av förtjusning. Alla samlades kring Alex.

"Wow!", "Otroligt!", "Fantastiskt!", ropade de med ögonen runda som tefat.

Alex, som varit riktigt deppig för en stund sedan, hajade till av förvåning: "Va?"

"Du har det där fina ekologiska märket! Du är ju EKOLOGISK!" tjöt paprikan. Hon svängde Alex mot ett skinande kastrullock så att han kunde se sin spegelbild och pekade på hans plastfoliedräkt.

Och så var det ju! På plastfolien på Alex bröst fanns en stor, stålig cirkel med en stor bild av en nyckelpiga. När Alex tittade på märket kände han för ett ögonblick ett sting av hemlängtan. Han saknade nyckelpigorna. Men så bet han ihop tänderna, och vemodet gav vika för en växande stolthet – han kom ihåg vad nyckelpigorna hade sagt om att han ska vara stolt över sina rötter! Han förkunnade med hög röst så att det ekade i hela köket:

"Mitt namn är Alex Eko-Gurkman, och jag är en ekologisk gurka! Jag har fått gro på landet utan bekämpningsmedel. Med mina starka rötter har jag sugit upp en massa näring ur den ekologiska jorden. Jag har vuxit upp bland nyckelpigorna!"

"Ååå! Wow! Fantastiskt! Känner du nyckelpigorna också?!", utbrast grönsakerna, frukterna och mjölkprodukterna med en mun. Alla kom och skakade hand med Alex, beundrade märket på hans plastfoliedräkt och ville höra mer om nyckelpigorna. Alex hade inte haft en aning om att hans nyckelpigefamilj var så berömd att den till och med förevigats på det ekologiska märket.

Han log för sig själv. Nu var han också fin och värd allt beröm – precis som den han var! Han skulle aldrig mer glömma var han kom ifrån.

→ **Barnen lär sig om:** vad ordet ekologisk betyder, vad livsmedel är, vad det innebär att vara äkta, värdet av att vara sig själv, insikten om att det finns något gott i alla

→ **Anvisningar till fostraren:** Efter sagan kan ni diskutera vad ordet ekologisk betyder och vad som gör en grönsak eller mjölkprodukt ekologisk. Mer information hittar du på MatRadarns webbplats!